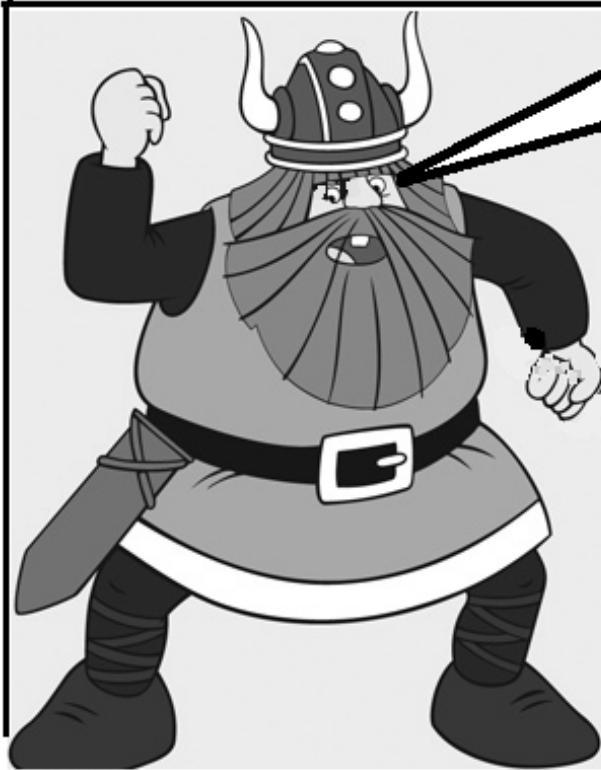

Koning Achab van Israël en koning Josafat van Juda zaten allebei buiten de stadspoort van Samaria op een troon. Ze hadden hun koninklijke kleren aan. Ze keken hoe de profeten dansend en schreeuwend de toekomst voorspelden. Achab riep alle profeten bij elkaar. Dat waren er vierhonderd. Hij vroeg hun: 'Moet ik de stad Ramot in Gilead aanvallen, of kan ik dat beter niet doen?' De profeten antwoordden: 'U moet Ramot aanvallen. God zal die stad aan u geven.' Eén van die profeten was Sidkia. Hij had twee hoorns van ijzer op zijn hoofd gezet, en hij riep tegen Achab:

'Dit zegt de Heer:

'אלוֹסֵנָהּ יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל
וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל

De andere profeten voorspelden net zulke dingen. Maar Josafat vroeg: 'Is hier misschien nog een andere profeet van de Heer aan wie we het kunnen vragen?' Achab antwoordde: 'Ja, er is nog iemand die voor ons kan vragen wat de Heer wil. Maar ik heb een hekel aan hem, want hij heeft mij nooit iets goeds te zeggen. Het is Micha.' Josafat zei: 'Zulke dingen mag u niet zeggen!' Toen liet Achab een dienaar bij zich komen. Hij gaf hem de opdracht om Micha meteen te gaan halen.

Achab weet wel dat Micha een echte profeet is. Hij gelooft niet dat hij de oorzaak waarom de profeet ongeluk voorspelt.